

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Ганка Неделчева, СУ „Св.Климент Охридски”, ФНОИ

за дисертационен труд

на проф. КРАСИМИР ТАСКОВ,
докторант на самостоятелна подготовка
в катедра „Композиция” на ТКДФ
при НМА „Проф. Панчо Владигеров”

на тема: **КОМПОЗИЦИОННИ И ИНТЕРПРЕТАТОРСКИ РЕШЕНИЯ В
ТРАНСКРИПЦИИ ЗА ДВЕ ПИАНА НА 8 РЪЦЕ НА ТРИ СИМФОНИЧНИ ТВОРБИ
ОТ БЪЛГАРСКИ КОМПОЗИТОРИ**

за присъждане на образователна и научна степен „ ДОКТОР”
по професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

Дисертационният труд на проф. Красимир Тасков резюмира в научноизследователски текст неговата богата ансамблова клавирна практика. В нея си дават среща пианистът и композиторът Тасков. Емблематични симфонични и оперни образци от български композитори са транскрибирани от него за сложен изпълнителски състав – квартет от пианисти и техните 8 ръце, разположени на клавиатурите на 2 пиана.

Представеният труд е част от художествено-творческата му докторантура и съдържа 120 машинописни страници. Съдържанието е организирано в *Увод, Четири глави, Изводи/Заключение, Приноси, Библиография, Списък-приложения.*

В **Увода** докторантът формулира предмета на своето научно изследване по следния начин: *„Разкриване чрез детайлизиран анализ*

възможни композиционни и интерпретационни решения и подходи за транскрибиране на 2 пиана/8 ръце спрямо звученето на оригиналните симфонични партитури, както и методично насочена координираност на интерпретаторска дейност между 4-ма пианисти.” (с. 12). *„Композиционните решения в три знакови творби на български класици, в които се представят методи и похвати на процесуално развитие на заложения интонационен материал”* са анонсирани като негов обект. (с. 8)

Аргументите за избраната от Красимир Тасков звукова територия и формат на нейните метаморфози са очертани ясно и категорично – популярни творби, характеризиращи индивидуалния композиторски почерк на всеки от авторите (Владигеров, Стоянов, Пипков), които чрез транскрипциите получават шанс за нов сценичен живот.

Той отива още по-далече в своето изследване като го ангажира със сериозни цели и задачи: *„извеждането на целия цикъл/процес- от творческите намерения, през практическа реализация на претворяване на симфоничните партитури към камерното им транскрибиране за 8 ръце и способите за клавирното им интерпретиране”*. (с. 11)

I Глава представя кратък исторически обзор на музикалната практика през вековете с жанра на клавирната транскрипция от нейната поява през XVI-XVII век, триумфът ѝ във времето на виртуозния романтизъм до новите времена на XX-XXI столетие, когато аранжimenti и кавъри имат претенции да бъдат част от нейната еволюция. Цитирани са авторитетни изследователи на жанра, които формулират свои концепции за принципи и подходи на транскрибиране, както и варианти на възможни технически решения.

Докторантът изяснява още един интересен аспект на тази дуална релация – пресътворяване/интерпретиране. Тя изисква *„последователен композиционен анализ”* на оригинала и неговите структурни и художествени детайли, осмисляне на транскрипторските решения, обединяване в цялостен смисъл на новата тембрална и многопластова звукова реализация, наличие на самоконтрол и активно внимание у изпълнителя в процеса на публичното представяне на творбата. *„Така*

конкретната изява на всеки изпълнител придобива своя функция в общия драматургичен процес и става необходим елемент от динамичната и енергетична скала..." (с.20)

В Глава II Красимир Тасков коментира своята транскрипция на „Румънски танц“ №1 из „Четири симфонични румънски танца“ ор. 38 от Панчо Владигеров. Текстът илюстрира подходът му като транскриптор – от детайлизиран коментар и оценка на цялостното творчество на Владигеров, през композиционен анализ на конкретната пиеса-обект на транскрипция, до технологични и артикулационни решения на фактурата в нейния клавирно-ансамблов вариант.

Обект на изследователски наблюдения и анализи в **III Глава** е „Обреден танц“ из. оп. „Саламбо“ от Веселин Стоянов. Словесният текст е богато онагледен с нотни примери и цялостен пунктуален анализ на оригинала, който преминава различни технологични трансформации. Красимир Тасков отправя ценни интерпретационни съвети, с които напомня за необходимостта от анализ на творбата (епоха, автор, форма, жанр, фактура) и призовава към адекватен избор на пианистични средства за новото ѝ претворяване.

„Въведение и танци“ из оп. „Момчил“ от Любомир Пипков са представени в тяхната транскрипция за 8 ръце от Красимир Тасков в **Глава IV** от дисертационния му текст. Първоизточникът е представен с необходимия респект към творческата значимост на Любомир Пипков като творец в българската музикална култура. Всяка технологичен етап от транскрибирането е аргументирана и потвърдена с фактурни, артикулационни, динамични и теситурни доказателства.

Съдържанието на основните глави в дисертационния текст - II, III, IV е повод за цялостно обобщение в настоящото Становище. Те представят виртуозните умения на Красимир Тасков в зоната на клавирната транскрипция за 8 ръце. Неговите изяви като пианист обогатяват визията му за жанра с богат арсенал от изпълнителски средства. Представените от него транскрипции са създадени в периода 2012-2016-2019 и носят белези на майсторство, което съчетава висока историческа и теоретична подготовка, композиционна техника и универсален инструментализъм.

В своите **Изводи/Заключения** авторът на дисертационния труд още веднъж формулира тезата си за органична връзка между композиционни и изпълнителски подходи на реализация, която блестящо защитава чрез неговото съдържание.

Приемам обобщените от докторанта **Приноси**, всички **Публикации** по темата на дисертацията, в т.ч. **Автореферат**, както и **Списъка-приложение**, който документира неговите публични изяви във връзка с художествено-творческата докторантура.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ: Отправлям своите admirationи към докторанта и предлагам на Уважаемото Научно жури да присъди образователната и научна степен „ДОКТОР“ на проф. Красимир Тасков.

12.03.2020

проф. д-р Ганка Неделчева

/член на Научното жури/